

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на трети септември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. П.

Членове: майор ВАСИЛ М. П.
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА

в присъствието на прокурора И. Ив. П.

като разгледа докладваното от бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. П. Въззивно административно наказателно дело № 20246000600059 по описа за 2024 година

образувано по въззивна жалба на адв. М. И. П. от АК - Ш., в качеството му на защитник на обвиняемия А. Б. И. от в.ф. - Ш. срещу решение № 7/05.07.2024 г. г. по АНД № 18/2024 г. по описа на Военен съд - С..

С Решение № 7/05.07.2024 г. по АНД № 18/2024 г. по описа на Военен съд - С. обвиняемият А. Б. И. от в.ф. – Ш. е признат за виновен в това, че в периода 23.06.2023 г. – 04.08.2023 г. в гр. М.Т., област Б., в условията на продължавано престъпление противИ.законно присвоил сумата от 1400 лева, собственост на военно формирование – Ш., като на 23.06.2023 г. в гр. М.Т., област Б., противИ.законно присвоил сумата от 840 лева, собственост на военно формирование – Ш., представляваща квартирни пари за настаняване на командировани военнослужещи, предоставена му от ...Д.К.Й., Н.Д.Р. и ...С.А.Б. от военно формирование – Ш. (по 280 лева от всеки) и на 04.08.2023 г. в гр. М.Т., област Б., противИ.законно присвоил сумата от 560 лева, собственост на военно формирование – Ш., представляваща квартирни пари за настаняване на командировани военнослужещи, предоставена му от Д. И. Д. и Т. Д. Т. от военно формирование – Ш. (по 280 лева

от всеки), които до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд внесъл във военно формирование – Ш. – престъпление по чл. 206, ал. 6, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26 от НК, поради което и на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба в размер на 1000 (хиляда) лева“.

Съдът се е произнесъл по направените по делото съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е постъпила въззивна жалба от адв. М. И. П. от АК - Ш. - защитник на обвиняемия А. Б. И. от военно формирование - Ш..

Същата е подадена в срок от лице имащо тези правомощия, отговаря на изискванията на закона и е процесуално допустима.

В жалбата се сочи, че постановеното от първоинстанционния съд решение е неправилно. Развиват се мотиви, че решението е постановено при фактическа обстановка по делото, по която не са били установени действия от страна на обвиняемия, които категорично да сочат квалификация на деянието, за което е признат за виновен. Твърди се също, че не е установено соченото присвояване на сумата 1400 лева, а е налице единствено предположение. Като аргумент се изтъква целта за предоставяне на сумите, а именно изхранване на войниците, каквото е било налице, поради което сумите не са били изхарчени или присвоени неправомерно и това е отново само предположение. Излага се твърдението, че няма оплакване от пострадалото лице – военното формирование и че е спорен въпроса за възстановяване на инкриминираната сума, базирайки се на свидетелски показания на счетоводителя свидетелката В., тоест, нямало е действия на присвояване от страна на обвиняемия. Сочи се, че сумата е възстановена поради тежестта на обвинението и ситуацията, в която е поставен И..

Прави се искане решението да бъде отменено, а обвиняемият да бъде признат за невиновен по предявеното му обвинение.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция адв. П. - защитник на обвиняемия И., поддържа жалбата и представените писмени мотивирани изложения. Излага обстойни мотиви в тази насока.

С оглед на твърдяното, моли въззивния съд да признае подзащитния му за невиновен, тъй като счита, че същият не е извършил деянието, за което е признат за виновен и съответно, да не му бъде налагано наказание.

Обвиняемият А. Б. И., се явява лично пред въззивната инстанция и в своя защита заявява, че се присъединява към казаното от защитника му. Моли съда да бъде оправдан, тъй като всичко, което е направил е било винаги в интерес на военнослужещите и никога под никакъв предлог не е взимал пари за себе си или за някой друг. Сочи, че той се явява единствено като пос..... между хората, които са се договорили и собственика на хотела, като собственикът на хотела го е нямало 20 дни, докато те са били на границата и те са оставили парите при него, за да може той да ги предаде. Смята се за напълно невинен, защото всеки един от тези хора е казал, че парите са за хотелиера и нищо не е било за него.

Представителят на Военно-апелативна прокуратура не е представил писмено изложение по

жалбата.

В съдебно заседание заявява, че намира обжалваното решение за правилно, законосъобразно и справедливо. Сочил, че първоинстанционният съд е проверил всички доказателства, направил е анализ и е достигнал до правния извод, че е осъществен състава на престъплението, за което е внесено постановлението по чл. 78а НК. Отбелязва, че твърдението на защитата, че обвиняемият е възстановил сумата, за да не бъде уволнен от МО, поставя въпрос, след като обвиняемият се смята за невинен, защо е внесъл тази сума, като се счита неправдоподобен посочения мотив, че го е направил, за да не бъде уволнен. Намира, че с обжалването на първоинстанционното решение се търси намаляване на наказателната отговорност, която е редуцирана в административно наказание. Прави искане първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

Военно-апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

..... А. Б. И. служи в БА от 1987 г. до настоящия момент. Със Заповед № от 08.06.2023г . нае била създадена организация за участие на батальона в охраната на южната граница на Република (операция „Самостоятелен страж“) за времето от 12.06.2023г. до 26.06.2023г. Задачата е била военнослужещите да вземат участие в охраната на границата в зоната за отговорност на ГПУ - М.Т.. За целта със същата заповед в гр. М.Т. били командировани общо 63 военнослужещи. За офицер за координиране и старши на група бил определен А. И.. Съгласно VI т.5 от заповедта, военнослужещите са били командировани с право на дневни пари (за храна) в размер на по 40 лв. и квартирни пари за настаняване (за нощувки) в размер до 60 лв. на ден. На главния счетоводител на формирането било разпоредено да осигури необходимите финансови средства и да преведе сумите на всеки един военнослужещ по банков път преди заминаването им. Съгласно VI т. 5.3. от заповедта, след завръщането си, военнослужещите е следвало да отчетат финансовите средства срещу представяне на разходно-оправдателни документи (оформена бланка „.....“, като към нея следва да бъде приложена фактура за ползваните нощувки). Въз основа на това, на всеки командирован военнослужещ била преведена по банков път сумата от 840 лв. за настаняване и нощувки.

Преди командироването на военнослужещите, със заповед на, било разпоредено провеждането на рекогносцировка с участието на А. И. в гр. М.Т.. Целта е била да се установят местата и условията за настаняване на военнослужещите в гр. М.Т.. Било решено по-голямата част от военнослужещите да бъдат настанени в хотел „.....“ и в къща за гости „.....“, където имало определен брой места. Останалите военнослужещи следвало да бъдат настанени в жилища в града, притежаващи регистрация на място за настаняване.

Установило се, че практически всички хотели и къщи за гости са определили цена на нощувката в размер на 60 лв.

На 12.06.2023 г. военнослужещите пристигнали в гр. М.Т. и били разпределени за нощувки съгласно посочените по-горе условия. Трима от военнослужещите: ...Д.К.Й., ...Н.Д.Р. и ...С.А.Б. били настанени в апартамент - гарсониера, находяща се в гр. М.Т., ул. „.....“ №, ет. ., ап., собственост на гр.л. К. И. М.. Жилището било регистрирано като място за настаняване. В това жилище военнослужещите пребивавали през целия период на командироването им - 14 нощувки.

Обвиняемият А. И. и гр. л. К. М. се договорили, че последният ще издаде на командированите военнослужещи фактура с посочена цена на нощувката по 60 лв. на вечер, както е било предвидено в заповедта за командироване. А. И. казал на гр. л. К. М., че реално ще му бъде платено по 40 лв. на вечер, т.е. с 20 лв. по-малко, като тези пари са за храна. Гр. л. К. М. се съгласил на тези условия. Уточняването на условията и цената за нощувка били правени само между обвиняемия А. И. и гр. л. К. М.. Командированите военнослужещи, вкл. и ...Д.К.Й., ...Н.Д.Р. и ...С.А.Б. изтеглили от авансово преведените им суми и дали на И. по 840 лв. за всеки от тях, с цел с тази сума да бъдат заплатени нощувките им по време на командироването. А. И. заплатил на гр. л. К. М. сумата за нощувките на военнослужещите, като съгласно уговорката им дал на гр. л. М. сумата от 1680 лв. за всичките 14 нощувки на тримата военнослужещи (14 нощувки x 40 лв. на вечер - по 560 лв. на човек).

На 23.06.2023 г. гр. л. К. М. превел на себе си по банков път три суми от по 840 лв., за всеки един от тримата военнослужещи - общо сумата от 2520 лв., като добавил свои пари 840 лева, към дадените му от обвиняемия 1680 лева. Също така на всеки военнослужещ издал и фактура за 14 нощувки по 60 лв. на вечер - общо по 840 лв. на човек. Така на гр. л. К. М. били заплатени реално 840 лв. по-малко от посоченото в документите. Сумата от 840 лв. останала в А. И..

Обвиняемият И. представил фактурите на военнослужещите, които ги подписали и приложили към изготвените бланки „.....“ за оправдаване на направените от тях разходи за нощувки. Никой от военнослужещите не бил информиран, че реално заплатената цена за нощувки е по-малка и е останала сума от 840 лв., която А. И. задържал за себе си.

Със Заповед № от 19.07.2023 г. нае била създадена организация за участие на батальона в охраната на южната граница на Република (операция „Самостоятелен страж“) за времето от 24.07.2023г. до 07.08.2023година. Задачата била, военнослужещи да вземат участие в охраната на южната граница на Република в зоната за отговорност на ГПУ - М.Т.. За целта, със същата заповед в гр. М.Т. били командировани общо тридесет и трима военнослужещи. За офицер за координиране и старши на група бил определен А. И.. Съгласно VII т. 5 от Заповедта, военнослужещите са били командировани с право на дневни пари в размер на 40 лв., на ден и квартирни пари за настаняване и нощувки в размер до 70 лв. на ден. На главния счетоводител било разпоредено да осигури необходимите финансови средства и да преведе сумите на всеки един военнослужещ по банков път преди заминаването им. Съгласно VII т.5.3. от заповедта след завръщането си военнослужещите е следвало да отчетат финансовите средства срещу представяне на разходно оправдателни

документи (оформена бланка „.....“, като към нея следва да бъде приложена фактура за ползваните нощувки). Въз основа на това на всеки командирован военнослужещ била преведена по банков път сумата от 980 лв. квартирни пари за настаняване и нощувки.

Преди командироването на военнослужещите, със заповед на било разпоредено провеждането на рекогносцировка с участието на А. И. в гр. М.Т. Целта е била да се установят местата и условията за настаняване на военнослужещите в гр. М.Т. Било решено по-голямата част от военнослужещите да бъдат настанени в хотел „.....“. Останалите военнослужещи следвало да бъдат настанени в жилища в града, притежаващи регистрация на място за настаняване. Установило се, че практически всички хотели и къщи за гости са определили цена на нощувката в размер на 70 лв.

На 24.07.2023 г. военнослужещите пристигнали в гр. М.Т. и били разпределени за нощувки съгласно посочените по-горе условия. Двама от военнослужещите: Д. И. Д. и Т. Д. Т. били настанени в апартамент - гарсонiera, находяща се в гр. М.Т., ж.к. „.....“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. ... Жилището е собственост на гр.л. С. Д. С.. Този апартамент гр.л. С. С. отдава под наем с договор за ползване на гр.л. Я.Г.М. от месец юни 2023 г. След това жилището било регистрирано като място за настаняване. Впоследствие гр.л. Я.М. упълномощила гр. л. С. С. да я представлява по всички въпроси, свързани с отдаването на имота под наем. В това жилище военнослужещите пребивавали през целия период на командироването им - 14 нощувки. А. И. и гр. л. С. С. се договорили, че последната ще издаде на командированите военнослужещи фактура с посочена цена на нощувката по 70 лв. на вечер, както било предвидено в заповедта за командироване. Обвиняемият А. И. казал на гр. л. С. С., че реално ще ѝ бъде платено по 50 лв. на вечер, т.е, с 20 лв. по-малко, които остават за храна на военнослужещите. Обяснението за това било, че в цената на нощувката не е включена храна, а на останалите командировани военнослужещи в хотела и къщата за гости им била осигурявана и храна. Гр. л. С. С. се съгласила на тези условия. Уточняването на условията и цената за нощувка били правени само между А. И. и гр. л. С. С., която действала като пълномощник на гр. л. Я.М.. Всички командировани военнослужещи, вкл. и Д. И. Д. и Т. Д. Т., изтеглили от авансовото преведените им суми и дали на А. И. сумата от 980 лв. за всеки, с цел с тази сума да бъдат заплатени нощувките им по време на командироването.

..... А. И. заплатил на гр. л. С. С. сумата за нощувките на военнослужещите. Съгласно уговорката им А. И. дал на гр. л. С. С. сумата от 1960 лв. за всичките 14 нощувки на двамата военнослужещи (14 нощувки x 70 лв., на вечер по 980 лв. на човек). На 04.08.2023 г. гр. л. С. С. превела на името на гр. л. Я.М. по банков път две суми от по 980 лв., за всеки един от двамата военнослужещи - общо сумата от 1960 лв. На всеки военнослужещ издала от името на гр.л. Я.М. и фактура за 14 нощувки по 70 лв. на вечер - по 980 лв. на човек. След като парите били преведени по банков път, гр. л. С. С. върнала обратно на А. И. сумата от 560 лв. Така на гр. л. С. С. били заплатени 560 лв. по-малко от посоченото в документите. А. Т. представил фактурите на военнослужещите, които ги подписали и приложили към изготвените бланки „.....“ за оправдаване на направените от

тях разходи за нощувки. Никой от военнослужещите не бил информиран, че реално заплатената цена за нощувки е по-малка от посочената в документите и е останала сума в размер на 560 лева, която обвиняемият А. И. задържал за себе си.

В хода на разследването И., с разписка № от 23.02.2024 г., е възстановил присвоената от него сума в размер на 1400 лева, като я внесъл по банков път по сметка на в.ф. - Ш..

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е признал обвиняемият А. Б. И. за виновен в това, че е извършил престъпление по чл. 206, ал. 6, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26 от НК, поради което и на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба в размер на 1000 (хиляда) лева

Военно-апелативният съд в настоящия състав намира жалбата на обвиняемия за неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно е преценил, че са налице протИ.речиви доказателства в досъдебното производство и не е в състояние да направи правилна преценка кои от тях да кредитира. Затова при условията на принципите на непосредственост и устност е провел съдебно следствие. Въз основа на общите правила на НПК, след като е събрал доказателствата по установения ред, е направил своите верни и правилни изводи. Обосновано е посочил на кои доказателства дава вяра и на кои не, което се възприема и от настоящата въззивна инстанция.

По отношение на доказателствените материали, събрани от първата инстанция, въззивният съд приема, че те са допустими, относими, достоверни и достатъчни, за да се установят релевантните факти от предмета на делото.

Правилно основният съд е дал изцяло вяра на разпитаните свидетели по делото. Същите са обективни и заявяват факти и обстоятелства, които са им известни. В тази насока свидетелите С. С. и К. М. са категорични за разговорите, които са провели с обвиняемия А. И.. Чистосърдечно разказват за сумите, за които са се разбрали с него и какви са написали в издадените фактури, което се потвърждава и от писмените доказателства приложени по делото. Тъй като уговорката за парите и издаването на фактурите е ставало на четири очи, военнослужещите не са знаели за действително заплатените суми. Обвиняемият се е възползвал от това обстоятелство и е присвоил (обсебил) тези пари. Военнослужещите не са имали съмнение в И., тъй като същият е офицер и се е ползвал с добър авторитет между тях. Правилно първоинстанционният съд не е кредитирал с доверието си обясненията на обвиняемия И., които са протИ.речиви, нелогични и обслужват изградената от него защитна теза по обвинението.

Правилно основният съд е преценил, че средствата са присвоени от военното формирование-Ш., тъй като те са били дадени на военнослужещите по авансова ведомост и реално са били собственост на формированието. Едва след представяне от военнослужещите на финансово отчетните документи за направени разходи, паричните средства са обявени за

тяхна собственост. Поради това законосъобразно възстановената от обвиняемия А. И. сума от 1400 лева е преведена във военното формирование, тъй като поначало е следвало да бъде върната там, след като не е използвана по предназначение.

Предвид изложеното, Военно-апелативният съд намира, че обвиняемият А. И. законосъобразно и правилно е признат за виновен по обвинението по чл. 206, ал. 6, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26 от НК.

Обосновано първоинстанционният съд е констатирал, че са налице предпоставките, предвидени в чл. 78а от НК, поради което е освободил обвиняемият от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „Глоба“. При определяне размера на наложената глоба правилно са преценени смекчаващите и отегчаващите обстоятелства, като въззивният съд напълно се съгласява с изложените в тази насока доводи и не счита за нужно да ги преповтаря. Глобата законосъобразно е наложена в минимално предвидения от закона размер.

При разглеждане на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на същественияте, които да са довели до ограничаване правото на защита на обвиняемия.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 7 от 05.07.2024 г., постановено по АНД № 18/2024 г. по описа на Военен съд - С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____